

ΠΑΙΔΙΑ! μη βρίσκεσθε στους δρόμους την ώρα του συναγερμού. Ο εχθρός θέλει να σκοτώσει εσάς για να χάσει το θάρρος του ο πατέρας σας και τον πόλεμο. Προφυλάγετε τη ζωή σας για την Πατρίδα και τους γονείς σας. Ένα είναι το καθήκον σας, ένα άλλο είναι και το σύνθημά σας: **ΥΠΑΚΟΗ και ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ.**

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Έτησια δραχμές 120. Έξω-
σκη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αιγύπτου γρόσια διατμ. 50.
Αμερικανής δολλάρια 3.—Αγγλίας και όλων εν γένει
των άλλων κρατών σελίνια 10.
Έξωπανοί και Τρίμηνοι έναλλάως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ: 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αρχίζει την 1ην Δεκεμβρίου έλλ' α' συνδρα-
μαι έρχομεν την 1ην Ουοδόημοε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Εβερταίου έριθ. 42, παρά τώ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 47ος

Αθήναι, 9 Νοεμβρίου 1940

Έτος 62ον.—Αριθ. 50

Η ΜΙΚΡΗ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ F. H. BURNETT

—Συνέχεια από τό προηγουέμενο—

—Καθόλου, τήν καθούσχαεε δ κύριος από τις Ίνδίες, χτυπώντας την χαϊδευτικά στον ώμο. Απεναντίας, κάνετε και δίνει ο γους μου.

—Ο μπαμπάς δέν μπορεί ν' άργήσθ πολύ άκόμη, είπε πάλι ή Μπέττη. Θα θέλατε να μιλήσου με για τό κοριτσάκι που ψάχνει να βρή;

—Μου φαίνεται πως αότη τή στιγμή δέν θα ήμουν σε κα-τάσταση να μιλήσω για τίποτε άλλο, είπε ο κύριος από τις Ίν-δίες με άπογοήτευση.

—Εμείς τήν άγαποουμε πολύ, είπε ή Νόρα. Τήν έχουμε ονομάσει ή μικρή πριγκήπισσα του παραμουδιού.

—Και γιατί; ρώτησε ο κ. Κάρρισφορδ. Τα λόγια και οι πράξεις των παιδιών της Μεγάλης Οικογένειας τον έκαναν να ξεχνά ή λίγο τή δική του εν-νοια.

—Γιατί, εξήγησε ή Μπέττη, ήταν ξαναβρεθή θα είναι τόσο πλούσια, που θα μοιάζει σαν ά-ληθινή πριγκήπισσα του παρα-μουδιού.

—Είναι άλήθεια, ρώτησε ή Νόρα, πως ο πατέρας της είχε βάλει όλη του τήν περιουσία στο άδαμαντωρυχείο ενός φίλου του και πως ο φίλος του αότηε νό-μισε πως χάθηκαν τα χρήματα κι' εξαφανίστηκε θεωρώντας πως ήταν κλέφτης;

—Ενώ σε' άλήθεια δέν ή-ταν! βιάστηκε να συμπληρώση ή Μπέττη.

Ο κύριος απ' τις Ίνδίες τής έπιασε τό χέρι.

—Όχι, δέν ήταν, είπε.
—Τόν λυπάμαι τόσο πολύ αότην τόν φίλο, είπε πάλι ή Μπέττη. Είμαι βέβαιη πως δέν θα έφταιγε αότης που χάθηκαν όλα τα χρήματα και δίχως άλλα ή στενοχώρια του θάταν μεγάλη.

Ο κύριος από τις Ίνδίες έ-σπιξε τό χέρι τής μικρούλας.

—Είσαι κοριτσάκι με καρδιά κι' άντίληψη, Μπέττη, είπε.

—Μιλήσατε στον κ. Κάρρισφορδ για «τό κοριτσάκι που δέν είναι ζη-τιάνα»; φώναξε ο Ντόναλτ με όλη του τή δύναμη. Του είπατε πως

τόρα είναι ντυμένη με κάτι ώρατα δλοκαίνουργα φορέματα; "Ίσως κι' αότη να ήταν χαμένη και τόρα να ξαναβρέθηκε.

—Άκούω ένα άμάξι! φώναξε ή Μπέττη. Στάθηκε απέξω από τήν πόρτα! Είναι ο μπαμπάς!

Και τα τρία παιδιά ώρμησαν στο παράθυρο.

—Ναι, είναι ο μπαμπάς, είπε ο Ντόναλτ. Μά δέν έχει κανένα κορι-τσάκι μαζί του.

Και τα τρία παιδιά χύθηκαν σαν σίφουνας στο χώλλ και σε λίγο ά-κούγονταν οι φωνές τους, τα γέλια τους και τα ηηθήματά τους, ενώ ο πατέρας τους τα φιλούσε τό καθένα με τή σειρά του.

Ο κ. Κάρρισφορδ δοκίμασε να σηκωθεί από τήν πολυθρόνα του, μα έπεσε πάλι άσθμαίνοντας.

—Τι άχρηστο κορμί που είμαι! είπε άναστενάζοντας.

Όστόσο άκούόταν ή φωνή του κ. Καρμίκσελ που πλη-σίαζε.

—Όχι, παιδιά μου έλεγε, θάρθετε στο γραφείο όταν τε-λειώσω τή συζήτησή μου με τον κ. Κάρρισφορδ. Πηγαίνετε τόρα να παίξετε με τον Ράμ-Ντάς.

Ότετρα μπήκε μέσα πρόσχα-ρος και σβέλτος όπως πάντα. Φαινόταν σαν να ξανάφερνε μα-ζί του τήν όγεια και τή χαρά. Όστόσο στο πρόσωπό του ήταν ζωγραφισμένη κάποια έλαφριά άπογοήτευση καθώς έσφιγγε με άγάπη τα χέρια του Κάρρισφορδ που τον κοίταζε γεμάτος άγω-νία.

—Λοιπόν; ρώτησε ο άρρω-στος. Και τό παιδί που είχον υιοθετήσει; εκείνοι οι Σουηδοί;

—Δέν είναι τό παιδί που γυρεύουμε, είπε ο Καρμίκσελ. Είναι πολύ πιό μικρή από τήν κόρη του λοχαγού Κρήβ κι' ο-

Η Σάρα μπήκε στο γραφείο κρατώντας στην άγκα-λιά της τή μαϊμουδίτσα. (σελ. 442, στ. α')

Ο βασιλιάς μπήκε σε μεγάλη συλλογή, γιατί κατάλαβε πως οι κόρες του κάτι του έκρυβαν. Κι' επειδή δεν μπορούσε να το βρει μόνος του, ούτε κανένας από τους παλαιανούς, έβαλε προκήρυξη πως όποιος το έβρισκε, θα παίρνει γυναίκα του όποιαν από τις δώδεκα βασιλοπούλες ήθελε, και το θρόνο του μετά το θάνατό του. Αν όμως περνούσαν τρεις ημέρες και δεν το έβρισκε, ο βασιλιάς θα του έπαιονε το κεφάλι.

Με την έλπίδα να πάρουν μια βασιλοπούλα και το θρόνο, παρουσιάσθηκαν πολλοί. Αλλά δεν έκαναν τίποτα. Το μυστήριο έμενε άλυτο, ο βασιλιάς έπαιονε κεφάλια στην αγορά, και τα γοβάκια των κοριτσιών του έξακολουθούσαν να λυώνουν και να παλιώνουν από τη μίαν ημέρα στην άλλη.

Αλλά κάποτε έφτασε στη χώρα κι' ένας στρατιώτης, που είχε πολεμήσει για την πατρίδα κι' είχε πληγωθεί, γι' αυτό δεν ύπηρετοσε πια στο στρατό. Κι' ο πρώτος άνθρωπος που απάντησε ήταν μια γοιά με γλυκό πρόσωπο, που τον ρώτησε:

(Αναλουθεί)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΥΠΕΡ ΒΩΜΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ

Αγαπητοί μου,

Ο ΕΧΑΡΟΣ είναι δόλιος. Μα-σκαρεύει με τα ελληνικά χρώματα τάροπλάνα του που βαμβαδρίζουν τους άμαχους πληθυσμούς. Αυτό έκαμε και την πρώτη ημέρα στην Πάτρα. Ήταν πρωί. Μόλις είχε γνωσθεί εκεί-πέρα πως κηρύχθηκε ο πόλεμος. Όταν φάνηκαν στον ουρανό «ελληνικά» άεροπλάνα, όλος ο κόσμος βγήκε να τα ίδει, να τα χαιρετίσει. Τα παιδιά, που πήγαιναν στο σχολείο, σταμάτησαν τα κακόμοιρα και τα χειροκροτούσαν. Κι' άξαφνα δέχθηκαν τις βόμβες που τα σκότωσαν. Τι δόλιο, τι ύπουλο έγκλημα! Αλλά αυτό δεν είναι παρά ένα μικρό δείγμα της δολιότητας του έχθρου. Ο,τι έκαμε, ο,τι κάνει, είναι σαν το έγκλημα των Πατρών. Και το μεγαλύτερο: Στο τελευταίγραφο που ανακοίνωσε στον κ. Πρωθυπουργό την τρίτη πρωινή ώρα της Δευτέρας, με προθεσμία ως τις έξη—τρεις μόνον ώρες!—έλεγε πως ζητούσε μερικά ελληνικά έδάφη για στρατιωτικές βάσεις, σε μια προσωρινή τάχα κατοχή που δεν θα έθιγε καθόλου την ανεξαρτησία και την άκεραιότητα του Κράτους. Τι ψέμμα! Ήταν για να μας ξεγελάσει, να τον αφήσουμε να περάσει άμαχητί από την Αλβανία στην Ήπειρο, κι' από κει να πλωθή ο' όλη τη χώρα σαν κατακτητής και κυρίαρχος. Ο,τι έκαμε δηλαδή στα Δωδεκάνησα, ήθελε να το κάμει ο' όλη την Ελλάδα. Και με την Ελλάδα δική του, να προχωρήσει, να πλωθή ακόμη προς τόπάνω. Γιατί είναι πια γνωστό το σχέδιο και το δνειρο της ιμπεριαλιστικής Ιταλίας: νάναστήσει το παλιό Ρωμαϊκό Κράτος.

νον μεγάλο. Και γι' αυτό θα νικήσει έναν έχθρο, που ούτε άνδρείος είναι, ούτε τίμιος, αφού πολεμά με τόσο δόλια μέσα και σκοτώνει άπλους, γυναίκες, παιδιά, ρίχνοντας βόμβες από άεροπλάνα με τα ελληνικά χρώματα...

Ο αγώνας μας, ο ίερός αυτός αγώνας υπέρ ζωμών και έστιών, θα είναι μακρός και θ' απαιτήσει μεγάλες θυσίες. Θα τίς υποστούμε όλες. Δεν θα λιποψυχήσουμε, δεν θ' αποθαρρυνθούμε, δεν θα πέσει ποτέ ο ένθουσιασμός μας, ούτε θα κλονισθή η πίστη μας στην τελική νίκη. Αρχίσουμε κιόλα να νικούμε. Ως σήμερα που σας γράφω, στο μέτωπο δεν έχουμε παρά επιτυχίες. Απώθησμε και προχωρούμε. Κι' ο έχθρός, που είχε κηρύξει πως από την πρώτη ημέρα θα γονατίσαμε, προφασίζεται βροχές που δεν έπυσαν και τέλματα που δεν έσχηματίσθηκαν ποτέ. Στην κακοκαιρία αποδίδει τη βραδύτητα της είσοδής της που την είχε υποσχεθεί «κεραυνοδόλος». Και δεν θέλει να όμολογήσει πως το μόνο που την έμποδίζει είναι ο γενναίος ελληνικός στρατός.

Σας ασπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

Ελλάδι γάρ σπαύδοντες έλευθέρην πατρίδα καίμεθ' άνηρόντες χαίμενοι έλευθέρη ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

Μικρή και κοσμοδόξαση, πολυκαθή πατρίδα, στο κράξιμό σου έτρέξαμε με πίστη και μ' έλπίδα, περήφανοι κι' άτρόμαχοι, στους κάμπους του πολέμου σαν την κνοή του άνέμου και σαν την άστραπή.

Ήρθαμε από τη Ρούμελη κι' απ' το Μοριά τα πλάγια κι' απ' τάνθησιμένα Ήφείνησα που έχουνε χίλια μάγια, κι' απ' τους Μακεδονίτικους λόγγους κι' απ' τις Κυκλάδες κι' απ' όλες τις Ελλάδες... όλοι με μια ψυχή.

Όλοι με την άγάπη σου είμαστε άρματωμένοι, και μήτε στοχαζόμαστε ποιος ζει και ποιος πεθαίνει γιατί έμεινες άνίκητη και στην ένάντια Μοίρα κι' έφόρεσες ποφύρα το Φώς το Άληθινό!

Για Σε ξεσημαδίηκαμε πλούσιοι, φτωχοί, ξωμάχοι, Για της Φωκίας το βάφτισμα ορχήθαμς στη μάχη...

Ω Ελλάδα, κι' αν σ' έπλήγωσαν έχτροί, βάσανα, χρόνια, μα η δόξα σου είν' αίώνια κάτω απ' τον ουρανό!...

(Θεσσαλονίκη Μάης 1913)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΑΠ' ΤΑ «ΕΞΗΝΤΑΧΡΟΝΑ» ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Στην αγαπητή Πειραιώτισσα.

Το πρόγραμμα του έορτασμού βεβαίωμε με άπειρη επίσημότητα πως ή γιορτή θάρχιζε στις «6 1/2 άκριθώς». Είναι όμως γνωστό πως το «άκριθώς» των προγραμμάτων μπορεί να έννοει οποιαδήποτε ώρα του ήμερονοκτίου έκτός απ' την ώρισμένη γι' αυτό κι' ή ώρα περνούσε κι' ή παράταση δεν έλεγε ν' άρχισή... Νευρικότητα στα παρασκήνια. Διγύεται βιαστικές οδηγίες απ' την άκουραστη κι' άεικίνητη Πειραιώτισσα (διοργανώτρια και σκηνοθέτρια της παράστασης), με τόση σοβαρότητα που δε θάχε ο Ναπολέων καθοδηγώντας τους στρατηγούς του πριν απ' τη σύρραξη του Βατερλώ, ή καλύτερα του... Άουστερλίτς—γιατί ή δική μας μάχη απέληξε σε νίκη. Τα φιντανάκια είναι άνω-κάτω. Το Ροδοπέταλο π.χ. περιφερόμενο ζυπόλυτο, πουντραρίζει τα μαλλιά του για να βεβαιώσει το κοινό πως είναι γριά. Απ' τα καμαρίνια ξεχύνεται όρυμαγδός. Ένας Θεός ξέρει τί γίνεται μέσα...

Στην πλατεία και στις τέσσερις σειρές θεωρείων αναθρασμός κι' άνησυρία. Το όπ' αριθμόν 23 θεωρείο της πρώτης σειράς κατέχεται από νεαρός Αθηναίους, που δίνουν διέξοδο στην άνυπομονησία τους με... καλαμπούρια και καρπαζιές μεταξύ τους: κατά διαστήματα μάλιστα άφήνουν άναρθρες κραυγές απ' τις όποιες ξεχωρίζεται—άγνωστο γιατί—ή λέξη... «άλλογο!» Ένας απ' αυτούς—ο Νίλς νομίζω—έφοδιασμένος με τεράστιο κιάλι (που θα μπορούσε να το είχε κι' ο Βάσκο δε Γάμα για την ανακάλυψή του... Πρασίνο Άκρωτηρίου) έπισκοπεί τα τριγύρα.

Οί θεατές της Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης και της Όπερα-Κωμική των Παρισίων δεν θα δοκιμάσουν περισσότερη συγκίνηση απ'

δση δοκίμασαν οί θεατές του Δημοτικού ακούγοντας το κουδούνι. Έπειτ' από μια σύνομη, πολιτισμένη, συγκινητική κι' άπλη προσφώνηση, «ή αύλαία σηκώνεται... και το δράμα άρχίζει...

Φωνές, κλάμματα, όδυμοί, σπαρχτικές επίκλησεις κυριαρχούν στη σκηνή, και πολλά ματάκια στην πλατεία και στα θεωρεία—άκόμα κι' οί

είκόνα που μπροστά της ή μεγάλη μας Μαρίνα, στη Στέλλα Βιολάντη, προσευχόταν γονατιστή επί τρεις ώρες!» Η σκηνοθέτρια όμως ήταν άνένδοτη κι' επιφυλάχθηκε να φέρη απ' το σπίτι δική της είκόνα. Αλλά ή είκόνα... ξεχάστηκε! Κι' έτσι ή καίμενη ή πρωταγωνίστρια, έπειτ' από άπεγνωσμένη αναζήτηση, την ώρα της παραστάσεως, στους

γύρω ταίχους, άναγκάστηκε να προσευχηθή στο κενό...

Το δράμα έχει κι' ένα σπαρακτικό θάνατο. Τα καταγώδη όμως χειροκροτήματα άσκοπών μαγική επίδραση στη νεκρή, ή όποια σηκώνεται δλη ζωή και σφρίγος για να όποκλιθή γελαστή...

Σ' ένα απ' τα άπειρα διαλείμματα, τρέχω έγώ κι' ή Γαζία στο θεωρείο του σπιτικού της Διαπλάσεως. Στα γεμάτα καλωσύνη λόγια των «σπιτικών» τραυλίζω απ' τη συγκίνησή μου μερικές μάλλον άσυνάρτητες φράσεις...

Του δράματος πράξη τρίτη: Happy end.

Στο ρεατάλι πιάνου... έκτελούνται—(έλπίζω να μη μου θυμώσει ή άγαπητή πιανίστρια)—μερικοί γνωστοί κλασσικοί τραγουδεί και μια δεσποινίς που κάνει τα κρύσταλλα του πολυελαίου της πλατείας να τρίζουν. Άνάμεσα σ' άλλα ή κωμωδία του σεβαστού και αγαπητού μας Φαίδωνος προκαλεί γτελίριο στο κοινό. Έπιγράφεται «Το φόρεμα της κυρίας και σατυρίζει μια ύπηρέτρια που φόρεσε κρυφά το φόρεμα της κυράς της. (Τι να πη όμως κανείς για τους ήθοποιούς που φόρεσαν τα φορέματα, τα

καπέλλα και τα παπούτσια των μαμάδων τους και των θειάδων τους.)

Η Σέρα Μπερνάρ κι' ή Έλεονώρα Ντιούζε δεν θάκουσαν παράμους έπαίλους στη ζωή τους δλη: «Ιωάννα, έπαιζες θεά», «Νένη, ήσουν μαγεία», «Καίτη, ήσουν δνειρο», «Νίτσα, ήσουν υπεράνθρωπη», «Άλτσα, ήσουν άποκάλυψη», «Κί-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Η Μπεμπέκα κάνει μάθημα στην κούκλα της:—Μάτια... φρύδια... μύτη... στόμα... μάγουλο...

*Ανεκρινώθη από την Ροζελάντια

φακοί του τηλεσκοπίου του Νίλς—δακρύζουν... (Στο δράμα έγινε κι' ένα μικρό παρατρέγυδο: χρειάζόμαστε μια είκόνα της Παναγίας, άλλ' αυτή που μας παραχώρησε ο φροντιστής του Θεάτρου ήταν παλιά κι' άκατάλληλη, γι' αυτό δεν την θελήσαμε. Ο φροντιστής έσχιζε τα έμάτιά του: «άκούς εκεί τα παλιοκόριτσα, να μην τους άρσει ή

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ὡς σήμερον ἔλαβα καὶ τὰ ἐξῆς: «Τὰ ζῶα στὸ σπίτι», «Κατακίνα» κτλ., «Ἡ μπύλα κολλομπάνι», «Μισομύρι», «Φάντασμα», «Μεσομεριανικὴ Γάλη», «Ἡλιοβασιλευσα» καὶ «Ἐκδρομὴ στὸν Κοκκιναρά».

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Τελλὸ Σαξοφωνάκι (μπορσεὶς νὰ πάρῃς τὰ προηγουμένα φυλλάδια ἕλα κάνουν ὄρ. 100, κ' ὁ Ὅμηρος ὅ ἡ ἀπόδειξή σου εἶναι ἐν τάξει· τὸ ψευδώνυμο σου τὸ ἐνάκρινον) Νέα Φραγὸν καὶ λοιποὺς τοῦ Συλλόγου «Περικόπιοι» (ὅλ' αὐτὰ τὰ παραμελεῖται τῶρα ὁ πόλεμος· θὰ γίνοντο λαμπρότερα μετὰ τῆ νίκης) Μικρὴν «Διωροσπην» (θὰ εἶδες τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ψευδωνύμου· εἶδα τί ἔφατα ποὺ κέρρασε στὰ Γιάννινα) ὁ κ. Φαίδων ὅς ἐξήγησε σὲ μὴ Ἐπιστολὴ του γιὰ τί γίνεται μὲ τὴν λεπτομέρεια ἢ ἀπογραφή) Ἄστρο Κουβαλάκι (ἔλαβα τίς ἀπαντήσεις σου, περιμένω καὶ τὴ φωτογραφία· ὦ, πολὺ γρήγορα θὰ συνήθισες καὶ τὸ «νέο σῶμα» τοῦ Γυμνασίου, διαφορετικὸ ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ ποὺ ἄφησες· εἶπαι, ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, εἶχες τὸν ἴδιο δασκάλου, ὅλα τὰ χρόνια· ἐδῶ, σὲ κάθε μάθημα, ἀλλάζει καθηγητρία ἢ καθηγητὴς) Μαργαρίτα (κουραστικὸ τὸ γράμμα σου μόνο γιὰ τὴν θρασυανώστατο σὲ παρακαλῶ, γράψε μου στὸ ἐξῆς καθαρότερα· ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔλαβα· ἀλλὰ γιὰ τί ποῖα φωτογραφία ρωτᾷς; δική σου γιὰ βραβεῖο, ἢ καλλιτεχνική; δὲν θυμοῦμαι τῶρα καὶ πρέπει νὰ ξέρω ποῦ πρέπει νὰ φάξω) Σιδερωδὴν Προσωπεῖον (τὰ χρόνια περνοῦν γρήγορα καὶ νὰ τὸ ξέρῃς· ἐλπίζω νὰ σὲ ἰκανοποίησαν τὰ Νέα τοῦ 1941) Μάριον Μπότσαρη (νὰ τίς συγχαρῆς μὲ μὴ Μ. Ἀγγελία, νομίζω πὺς τοὺς ἀξίζει· ἀποτελέσματα αὐτὰ θὰ δημοσιευθοῦν στὰ φυλλάδια τοῦ 1941) Φαίνα, Παιονισσομένην Γάτον, Λουλούδι τοῦ Ὑμητοῦ κτλ. κτλ.

Εἰς ἕσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου θάπαντήσω στὸ ἐρχόμενον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 282ου Διαγωνισμοῦ Ἀσασίν. Αἱ λύσεις τῶν Ἀσκήσεων τοῦ φυλλαδίου τοῦτον δεσφαί μέχρι τῆς 8 Ἰανουαρίου.

608. Λεξιγράφος
Ἐπίθετο ποὺ ἰσοδύναμη θηλοῖ,
στὸ γένος δίμως θηλυκόν.
Γιὰ τὴν συγκοινωνία τέλλου.
Τώρα, ἀν βάλῃς καὶ τὰ δύο μαζί,
Ἑλληνα κάνεις ποιητή,
Πολὺ ἀρχαῖο, ἀλλὰ μεγάλο.

609. Ἀναγραμματισμός
Σύνολο ὀργανωμένο
Ἀσυλλόγιστα ταράζει,
Καὶ θεοῦ ἀγριεμένο
Ἀπ' τὰ ὄρη κατεβάζεις.

610. Αἶνιγμα
Κάποιος ἀρχαῖος βασιλεὺς
Ἐπὲρπλουτος τὸ ἀροσνικόν μου.
Ὅποια ἐγεννήθη σὲ νησί
Ἡρωϊκὸ τὸ θηλυκόν μου.
Καὶ κάποιος ἀρχαῖο ἐπίθετο
Συγκριτικὸ τὸ οὐδέτερό μου.

611. Μωσαϊκόν
Ἡ Τουρκία κ' ἡ Ἀγγλία,
Ἡ Δανία κ' ἡ Ἑλλάς,
Ἐνα γράμμα τους δανεῖζον
Κ' ἄλλο κρῶτος ἀπαντήξαι.

612. Κρυπτογραφικόν
1 2 3 4 5 6 7 1 8 9 4 = Ἄρχ. ποιητής.
2 1 8 3 4 = Μέρος ὄρου.
3 4 5 6 4 = Τῶν πλοίων.
4 3 5 6 4 = Δημοκρατικόν.
5 1 2 1 4 = Ἀρχαία πόλις
6 2 8 3 4 = Πιτηνόν.
7 1 2 6 4 = Φωτιστικόν.
8 3 7 1 4 = Χιώνος.
9 2 1 3 6 8 = Ναὸς θεοῦ.

613. Ἀκροστιχίς ἐξ Ἀντιθέτων
Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τάχιστα τῶν νὰ ποτελοῦν μέγιστον ἄγγλον ἐπιστήμονα: καρδία, Ἀδερφινός, ἐλεύθερος, ἐπερόπτης, δυσειδής, βορρᾶς.

614. Φωνηεντόλιπον
ροτρκ-τ-ροτρμν-ο

615. Γεῖφος
ἡ ἡ ἡ ὀλ. ἡ ἡ ἡ
ἡ δα ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ
ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ

ΛΥΣΕΙΣ

424. Γαρδένια (γάρ, δέν, τὰ). — 425. Ἴανος - αἶνος. — 426. Σολομών - σολός - Σολωμός. — 427. Τὸ ποτάμι. 428.

Η Π Ρ Α
Π Ρ Α Γ Μ Α
Κ Ε Ρ Κ Υ Ρ Α
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ο Ν
Μ Υ Τ Ι Δ Η Ν Α Ι Ο Σ
Κ Ω Δ Ω Ν Ο Σ Τ Α Σ Ι Ο Ν

429. ΙΑΝΟΣ (Αἶνος, ναός, βνος, Σίνας). — 430-434. Διὰ τοῦ Ρ: βάρος, φέρος, οὐρέος, ῥῆμα, ἄερος. — 435. ΑΝΤΙΓΟΝΗ - ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Ἀλαμάνα, Νεφέληγερέτης, ΤάΡανδος, Ἰεῶν, Γεδών, Ὀβίδιος, Νίτρον, Ἡβη). — 436. Ἀνεμομαζώματα, διαβολοσκοπίσματα. — 437. Γεῖός σας, Διαπλασσοπούκα! (γιὰ σ' ας, διά, πλάσ' ο, ποῦ λά).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡμεῖς, χαίρει, νῆς... συνάδελφε! — Ἰδεώδες, ἰδέα σου ναυάγησε!.. Φαῖδρο, παράτα τὰ... φαῖδρα!.. ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

Ἀγαπητέ, δὲν λέγομαι Ραφτόπουλος—Σανθούλα, (Μ'—636). — Φοίνικια, ἄσος, ἔστειλα. Ἐξήντα-χρονοῖα συγχαρητήρια σὲ διαπροσφύρον Ἄλογο καὶ Πειραιώτισσα. — Ἰδεώδες ἐθεάθ' γραβατοκομπο-δαμένο. — Γαζία, περιμένω.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

Καπετάν Κεραυνέ, ὡς τώρα δὲν εἶδαμε κανέναν κεραυνό, ὅδε καὶ θὰ δοῦμε. — Ἄτις Ἰράμ, Φαλαγγιτάκι, ὅς ρητὴ ἕνα τετραδίδικι. — Νάε Ντοῦξ, γιὰ τί δὲν ἀνταποδίδεις; (Μ. 339). Κάκα

Συγχαίροντας, ὑπερυχαριστῶ. Πράσινο Ἄλογο καὶ... σάνοτερα. Περισκόπιο ποτιάρτες... γκαντιάν; Πειραιώτισσα

Ἀγαπητέ, ἡ μὴ γκάφα σου διαδέχεται τὴν ἄλλη! Τὴν... ἀποκαλυφθὲν τοῦ Πράσινο Ἄλογο ἰκολοῦθες ἢ... δική μου!!! Μὰ τί, ἔχεις ἐπὶ τέλους καὶ θὰ βλέπεις δι' αὐτὸ ὅτι οἱ δύο ἔχουμε ἀποκαλυφθεῖ; Ἄν ἦσαν πραγματικὰ ἰπποτίες, θάπρεπε νάχῃς κίολα ἐξαφανιστῆ!!! — Ἰδεώδες, δὲν συκοφάντησα κανένα! Ἄπλως εἶπα μερικὲς ἀλήθειες γιὰ μερικὸς... κναματωθεῖς ποὺ ἀπεπαισθάνθησαν νὰ με συκοφαντήσουν!!!

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ

Τὰ λόγια σας μίαν Ἠλιαχτίδα στὸ Λουκαγὲς τῆς ἀμφιβολίας. Ἄσους

Ἐανθὴ Θαλασπούλα, γράμμα Ἐστειλα. Περιμένω. Τσιγγάνικο Βιολί

Ποῖο ἀταπλάσοπουλο-α ἀλληλογραφεῖ μὲ τὸ Τσιγγάνικο Βιολί; Ἄς γράφει πρῶτο. Δ/σις: Μαρϊάνθην Γαλιατοῦτα Κυριάννα Κεφαλληνίας, διὰ: Τσιγγάνικο Βιολί

Τὸ Ἀθηναϊκὸ Ἀστεροσκοπεῖο ἀνακοινεῖ ὅτι πέφτον διατταντες, ἦτοι (κεραυνοὶ) εἰς Σκυριανόπουλο—Ἀντανάκης Δοξασιμένο Ἀκρωτήρι—Σεραφεῖμ Χαριτωμένης (χαριτωμένος εἶσαι!)—Ἄτις Ἰράμ... στὸν καιρὸ τὴν πῆρα ὅσο θέλεις ῥῶντα; Ἄσρατη κ' ἀνυπαρκτὴ εἶναι!!! Ἀάμπαντα Ἀστέρια

Πράσινο Ἄλογο, «jaeta alea esto» κατέβαξ τὸ ἔδρα!!! Ἐσὸ μᾶς ἐφαγες, ἢ τὸ Φαλαγγιτάκι σ' ἔφαγε; Ἄμπαντα Ἀστέρια

Ταυρομάχε, μετέβαλες σὲ ταῖρα τὸν Καρκαλιζή; ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σταίλεμας ἐπιστήρια γιὰ νὰ... σὲ θαυμάσωμε. Ἀάμπαντα Ἀστέρια

Ἐνας ἥλιος ἀντέλλει μέσα στὸ διαπλαστικὸ στερέωμα. Ἐνας σὺλλογος, ποὺ ἡ δράση σου θὰ μείνῃ ἱστορικὴ στὰ διαπλασιακὰ χρονικά! Τίτλος, ὁ ὑπέροχος: ΝΙΚΗ ΕΛΛΑΣ

Σύνθημα: «Σ' εἶλα πάνω ἀπ' ὅλας!» Ζηνοῖ: Ἐσοπάθωμα, διαγωνισμοί, φιλικὲς συγκεντρώσεις, ἐκθρομὲς καὶ... χαλαστικὸς κόσμος στὴν κίνηση! Πρόεδρος: ΘΕΟΝΙΚΟΝ ΙΑΡΘΑΚΣ. Ἀντιπρόεδρος: Ἀπόλλων τοῦ Μπελβεντέρ. Γραμματεὺς: Ὀλυμπιονίκης. Ταμίας: Μπουμπούλα, Μέλη: Καραιοκάκης, Περὶνι Ρομφαία, Κατακτητὴς τῶν Αἰθέρων. Δεχόμενος ἐφέλι συνεργάτης κ' ἀντιπροσώπου. (Δ/σις: Μ'—808), τηλ. 58-771). Καὶ ἀρχίζουμε λαμπρὰν τροχιάν μας!

Ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικόν. Δ/σις: κ. Φωτιστὸν Κλαδάκη. Σακφοῦς 8, Καλλιθέα.

Σπογγαλιεὺς τοῦ Αἰγαίου